

s toho hlediska, že žalovaná obec dala na základě nálezu okresní politické správy o přidělení nájemníků do uprázdněných místností v domě žalobkyně provésti exekuci vyklizením a odevzdáním těchto obytných místností pro ony nájemníky a že tímto zakročením ve prospěch osob nabývajících práv ze soukromého poměru nájemního překročila hranice svého veřejnoprávního poslání a důsledkem toho ručí za soukromoprávní důsledky tohoto zakročení. Názor tento sdíleti nelze. Nález, jímž bylo žalobkyni uloženo pronajati domněle neobydlené místnosti ve svém domě a po právní moci tohoto nálezu vydaný další nález, jímž byly do těchto místností žalobkyni přiděleni nájemníci, vydán byl okresní politickou správou v N. na základě zákonů o bytové péči ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. a zákona ze dne 24. dubna 1923, čís. 87 sb. z. a n. O exekuci žádala na základě tohoto nálezu, jenž dle §u 2 shora citovaného zákona ve znění zákona čís. 87/23 požívá vykonatelnosti soudní exekucí, žalovaná obec k poukazu okresní politické správy, ježto tamní soud odepřel na žádost okresní politické správy nález ten vykonati, s poučením, že se tak státi může jen pořadem náležitého exekučního návrhu, podaného účastníky nabývajícími z nálezu toho práv, za něž okresní soud označil obec neb ony nájemníky. I když obec o tuto exekuci zažádala sice vlastním jménem, avšak zřejmě ve prospěch nájemníků okresní politickou správou přidělených, jest zřejmo, že neučinila tak k vydobytí svého soukromoprávního nároku, nýbrž že tak učinila k poukazu okresní politické správy k obstarání tohoto úkonu veřejnoprávní bytové péče, jenž na ni byl přenesen. Rekursní soud uznává sám ve svém rozhodnutí, že se tak stalo u výkonu veřejnoprávního poslání obce, dospívá však k nesprávnému závěru, že tím na obec spadají soukromoprávní důsledky tohoto zakročení, o němž rekursní soud míní, že bylo překročením jejího veřejnoprávního oprávnění. Ani v tomto případě nemohla by býti obec přidržována k zodpovědnosti pořadem práva, ano se její zakročení stalo u výkonu veřejnoprávní činnosti na ni přenesené, pokud zákon proto neobsahuje zvláštního ustanovení. Ostatně bylo by podotknouti, že právní újma, o jejíž odčinění žalobkyně tímto sporem usiluje, nepovstala z toho, že žalovaná obec neoprávněně o exekuci nálezu žádala, neboť nález ten byl by jinak vykonán k návrhu přidělených nájemníků; právní újma vzešla tím, že nález okresní politické správy, jenž byl soudní exekucí vykonán, byl napotom zrušen nejvyšším správním soudem pro vady řízení, čímž i nový právní stav na základě něho onou exekucí zjednaný pozbyl zákonného podkladu. O napravení tohoto stavu a zřízení dřívějšího právního stavu mohou však býti postihováni jen oni nájemníci, jichž nájemní práva pozbyla zákonného podkladu, nikoli však stát, který jednal s okresní politickou správou, ani obec, která v přenesené na ni působnosti jednala jen jakožto veřejnoprávní svaz. (Č. sb. n. s. 271 a 4154.)

Čís. 6672.

Námítky proti doložce o vykonatelnosti na výkazech o nedoplatcích příspěvků nemocenské pojišťovny, jest podati u okresní politické sprá-

vy. Pro odklad exekuce podle §u 42 čís. 5 ex. ř. stačí, že námitky byly podány, aniž by záleželo na tom, zda jsou důvodny.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1927, R I 1200/26.)

Soud první stolice povolil podle §u 42 čís. 5 ex. ř. odklad exekuce ku vydobytí nedoplatků příspěvků zemědělské nemocenské pojišťovny pro okres J. Rekursní soud odklad exekuce nepovolil. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs jest opodstatněn. Povinná strana zakročila o odklad exekuce podle §u 42 čís. 5 ex. ř., uvádějíc, že proti vymáhanému nároku na zaplacení nemocenských příspěvků vymáhající věřitelce podala u okresní politické správy námitky podle §u 35 druhý odstavec ex. ř. Jak ze spisů okresní politické správy vidno, vznesla povinná strana po vzniku exekučního titulu námitky proti doložce vykonatelnosti na výkazech o nedoplatcích vymáhaných nemocenských příspěvků, jež tvoří exekuční titul, a uvedla v těchto námitkách, že p o r o z h o d n u t í správních úřadů, že byla povinna své zřízence pojistiti nemocensky u vymáhající věřitelky, přicházejí k odpočtu od vymáhaných nedoplatků nemocenské příspěvky, které zaplatila nemocenské pojišťovně soukromých úředníků a zřízenců v Praze, takže vymáhaný nárok po případě pomine. Rekursní soud návrhu na odklad exekuce nevyhověl. Pokud rekursní soud zamítl návrh z důvodu, že uvedené námitky nebyly podány u úřadu, od něhož vyšel exekuční titul (§ 42 č. 5 ex. ř.), neobstojí tento důvod, neboť okresní politická správa jest úřadem, který rozhoduje při neshodě o výši nemocenských příspěvků a o platební povinnosti v první stolici (§ 41. zák. ze dne 30. března 1888, č. 33 ř. z.) a jest úřadem, který potvrdil vykonatelnost za exekuční titul sloužících nedoplatkových výkazů, proti niž směřují povinnou stranou podané námitky. Proto jest okresní politická správa oním úřadem, který jest míněn v §u 42 čís. 5 ex. ř. Co se týče druhého důvodu, pro který rekursní soud návrhu na odklad nevyhověl, že prý v námitkách se neuplatňují skutečnosti vymáhaný nárok zrušující nebo zastavující, jest uvést, že vyúčtování, které podle tvrzení povinné strany ohledně vymáhaných nedoplatků má nastati, může míti po případě v zápětí zánik vymáhané pohledávky. Zda tento účinek nastane, zda námitky povinné strany jsou důvodny a zda povedou k tvrzenému vyúčtování, o tom soudu rozhodovati nepřisluší. Pro odklad stačí, že námitky byly podány. Důvody, pro které rekursní soud návrhu na odklad exekuce nevyhověl, podle toho neobstojí, a protože jinak jsou tu předpoklady odkladu, najmě i ohrožení povinné strany nenahraditelnou nebo těžce odvratitelnou újmu, kdyby bylo pokračováno v exekuci, což vymáhající věřitelka v rekursu do usnesení prvního soudu ani nepopírala, bylo dovolacímu rekursu vyhověti a obnoviti usnesení prvního soudu, jímž byl odklad povolen.